

MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
ALL-UKRAINIAN SCIENTIFIC EDUCATIONAL CONSORTIUM
VINNYTSIA NATIONAL AGRARIAN UNIVERSITY

CERTIFICATE OF PARTICIPATION

as an official participant of the
"International scientific and practical internet conference for young scientists and students 2019"

issued to:

INNA TOMASHUK

state registration № 190 from 11/04/2019

CONSORTIUM PRESIDENT

Grygorii Kaletnik
GRYGORII KALETNIK

UNIVERSITY RECTOR

Viktor Mazur
VIKTOR MAZUR

15-16 MAY 2019
VINNYTSIA, UKRAINE

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ННВК «ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-НАВЧАЛЬНИЙ КОНСОРЦІУМ»
Вінницький національний аграрний університет
Економічний коледж ім. Яна Павла II (Польща)
Університет Менделя м. Брно (Чехія)
Університет Латвії, м. Рига (Латвія)
Університет штату Луїзіани (США)
Університет прикладних наук і мистецтв Ганновера (Німеччина)
РУП «Научно-практический центр Национальной академии наук Беларуси
по продовольствию» (Білорусь)
Краківська академія ім. Андрія Фрича Моджевського (Польща)
Житомирський національний агроекологічний університет
Тернопільський національний економічний університет
Національний університет «Львівська політехніка»

ПРОГРАМА

МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ІНТЕРНЕТ- КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ

**«Проблеми і перспективи інноваційного розвитку аграрного
сектора економіки в умовах інтеграційних процесів»**

15-16 травня 2019 року

м. Вінниця

Захід внесено в реєстр УкрІНТЕІ (посвідчення № 190 від 11 квітня 2019 р.)

- 15:00 – 15:10 **«Облік кредиторської заборгованості: вітчизняний та міжнародний досвід»**
КОЛОМІЄЦЬ Вікторія Олегівна, студентка
Вінницький національний аграрний університет
- 15:10 – 15:20 **«Переваги використання поведінкової економіки сучасним підприємством»**
КОРОСТИЛЬ Андрій Михайлович, студент
Національний університет «Львівська політехніка»
Он-лайн увімкнення
- 15:20 – 15:30 **«Проблемні аспекти організації обліку у сфері органічного виробництва на підприємстві»**
ВОЙТЕНКО Вікторія Володимирівна, студентка
Житомирський національний агроекологічний університет
- 15:30 – 15:40 **«Напрями удосконалення обліку запасів»**
РАБОКОНЬ Юлія Сергіївна, магістр
Вінницький національний аграрний університет
- 15:40 – 15:45 **«Ліквідація фермерського господарства: підстави, порядок та особливості»**
РАДОВЕЦЬ Світлана Сергіївна, студентка
Вінницький національний аграрний університет
- 15:45 – 15:50 **«Аналіз ділової активності підприємства»**
БУТКАЛЮК Аліна Миколаївна, студентка
Вінницький національний аграрний університет
- 15:50 – 15:55 **«Роль державного управління у сталому розвитку сільських територій України»**
ТОМАШУК Інна Вікторівна, аспірантка
Вінницький національний аграрний університет
- 15:55 – 16:00 **«Технологія проведення аналізу витрат банку»**
СІМАКОВ Олег Олександрович, магістр
Вінницький національний аграрний університет
- 16:00 – 16:05 **«Правове забезпечення обліку нематеріальних активів»**
ЛАВРОВА Марія Романівна, студентка
Вінницький національний аграрний університет
- 16:05 – 16:10 **«Особливості нормативного регулювання формування статутного капіталу в товариствах з обмеженою відповідальністю»**
КРАВЧУК Наталія Василівна, студентка
Вінницький національний аграрний університет
- 16:10 – 16:15 **«Податок на доходи фізичних осіб»**
БЛЯВСЬКА Анастасія Сергіївна, студентка
Вінницький національний аграрний університет
- 16:15 – 16:20 **«Облік дебіторської заборгованості підприємства: вітчизняний та зарубіжний досвід»**
БІЛОУС Катерина Іванівна, студентка
Вінницький національний аграрний університет

РОЛЬ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СТАЛОМУ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ

І.В. Томашук

асистент кафедри аналізу та статистики

Сучасний стан соціально-економічного розвитку сільських територій підтверджує наявність глибокої кризи. Комплексний та системний характер вирішення низки проблем розвитку сільських територій потребують виваженого державного регулювання. Сьогодні головною причиною кризи сільських територій є втрата керованості процесами соціально-економічного розвитку з боку держави. Подолання кризових явищ у розвитку сільських територій можливе за рахунок створення ефективної системи державного регулювання, зокрема в аграрному секторі української держави. Крім того, мають бути чітко дотримані договірні зобов'язання між владою, бізнесом і громадянським суспільством. Раціональне поєднання цих складових може виступати гарантом позитивних зрушень у соціально-економічному розвитку сільських територій. Комплексне застосування економічних, адміністративних та соціально-економічних засобів впливу є передумовою ефективного державного регулювання розвитку сільських територій.

Особливої ваги набуває концепція поліфункціональності сільських населених пунктів. Диверсифікація та багатoproфільність сільської економіки, що передбачають розвиток виробництва, сфери послуг, рекреації тощо, стають запорукою підвищення якості життя сільського населення, збереження природного середовища, тобто забезпечення сталого розвитку села в цілому. Пріоритетним завданням органів державної влади та місцевого самоврядування є соціальне відродження села.

З метою ефективного розвитку сільських територій Уряд України ухвалив Концепцію Державної цільової програми стійкого розвитку сільських територій на період до 2020 року [13]. Сільські регіони Вінниччини розвиваються згідно програми «Про Стратегію збалансованого

регіонального розвитку Вінницької області на період до 2020 року». Ще одним нормативно-правовим актом, який регулює розвиток сільських територій є Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад». Метою цього закону є: встановлення порядку об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст; надання державної підтримки об'єднаним територіальним громадам [12].

Сьогодні, загальний стан розвитку сільських територій незадовільний, а його складові, які мають бути базою розвитку, втрачають свій ресурсний потенціал. Розвиток сільських територій являє собою систему взаємодій національної, економічної, соціальної сфер, функціонування яких здійснюється відповідно до інтересів селян, галузі та суспільства. У зв'язку із цим є необхідність розроблення та впровадження консолідованої державної політики, адекватної суспільним перетворенням, що відбуваються на сільських територіях. Тому для розробки механізму розвитку сільських територій важливе значення має державна підтримка. Про важливу роль у цьому процесі державної політики, яка може сприяти або стримувати його, підтверджує світова практика. Сучасна аграрна державна політика повинна містити ефективні механізми вирішення проблем розвитку сільських територій, враховуючи інтереси громади села, кожного її жителя та сприяти створенню у сільських поселеннях належних умов праці та проживання [3].

Особливу увагу потрібно приділяти підвищенню якості управлінських кадрів, підготовці та підвищенню кваліфікації працівників органів місцевого самоврядування.

Ефективне реформування та забезпечення розвитку сільських територій є вагомим резервом вирівнювання просторово-структурних соціально-економічних деформацій, базою для розвитку галузей реального сектору економіки, стимулювання ділової активності, поліпшення інфраструктури і якості життя сільського населення. Подолання дестабілізуючих тенденцій соціально-економічного розвитку сільських територій потребує реалізації структурних змін у політиці на державному, на

регіональному та місцевому рівнях, здійснення реформи місцевого самоврядування, стимулювання розвитку місцевих ініціатив поміж сільських жителів. Активізація розвитку сільських територій забезпечується переважно на основі реалізації прикладних засад аграрної політики. Цей розвиток здебільшого пов'язують зі стимулюванням сільського господарства. Еволюція суспільно-економічних відносин та перехід до орієнтації на сталий розвиток зумовили необхідність перегляду таких підходів. Сьогодні спільна аграрна політика Європейського Союзу спрямована на збалансований розвиток економічної, соціальної та екологічної сфер, багатофункціональний розвиток сільських територій, перехід до принципів раціонального природокористування, захисту інтересів сільського населення та формування господарського механізму розвитку сільських територій у системі економічної безпеки держави [4]. У цьому контексті, основними напрямками державного регулювання розвитку сільських територій є необхідність розробки низки законодавчих заходів. Серед значної кількості державних регуляторів, хочемо наголосити на впровадженні ефективних методів податкового законодавства, спрямованих на активізацію інвестиційної діяльності.

Система складових державного регулювання сільських територій у різних країнах світу досить різноманітна (рис. 1).

Рис. 1. Основні напрямки державного регулювання розвитку ресурсного потенціалу сільських територій

Джерело: сформовано за результатами дослідження

Такий підхід зумовлений тим, що сільські території є специфічним національним явищем, які формуються на основі історичних, політичних та економічних реалій кожної країни. Для української сільської економіки державне регулювання повинне бути спрямоване на формування та реалізацію цілеспрямованої політики розвитку сільських територій [2].

Функції регулювання держава здійснює через адміністративні та економічні методи (вони ж прямі і непрямі). До адміністративних методів насамперед належать законодавчі та нормативні акти, що регулюють економічну діяльність. До цієї категорії належить система державних закупівель. Важливим економічним методом регулюючої ролі держави є субсидії та дотації. Широко використовуються грошово-кредитні методи впливу держави на економічну діяльність.

Для поліпшення механізмів стимулювання розвитку сільських територій, Україна переймає досвід Німеччини у цьому питанні.

Нині для підвищення ефективності діяльності особистих селянських господарств, просування продукції на ринок, підвищення зайнятості через розвиток трудомістких галузей сільського господарства необхідно поступово трансформувати їх у сімейні фермерські господарства та залучити їх до сільськогосподарської кооперації. Сьогодні Мінагрополітики розроблена “Концепція розвитку фермерських господарств та сільськогосподарської кооперації на 2018-2020 роки”, реалізація якої дасть можливість створити нові робочі місця на селі, покращити фінансове становище сільського населення, наситити якісними продуктами внутрішній ринок та збільшити валютну виручку від аграрного експорту. Фінансування Концепції здійснюватиметься за рахунок коштів державного бюджету в обсязі не менше 1 млрд грн. щорічно [7].

За даними державної служби статистики в Україні прослідковується тенденція щодо зростання кількості фермерських господарств (рис. 2). В Україні станом на 1 березня 2017 року порівняно із аналогічною датою

2016 р. кількість зареєстрованих фермерських господарств скоротилася з 33680 до 32960.

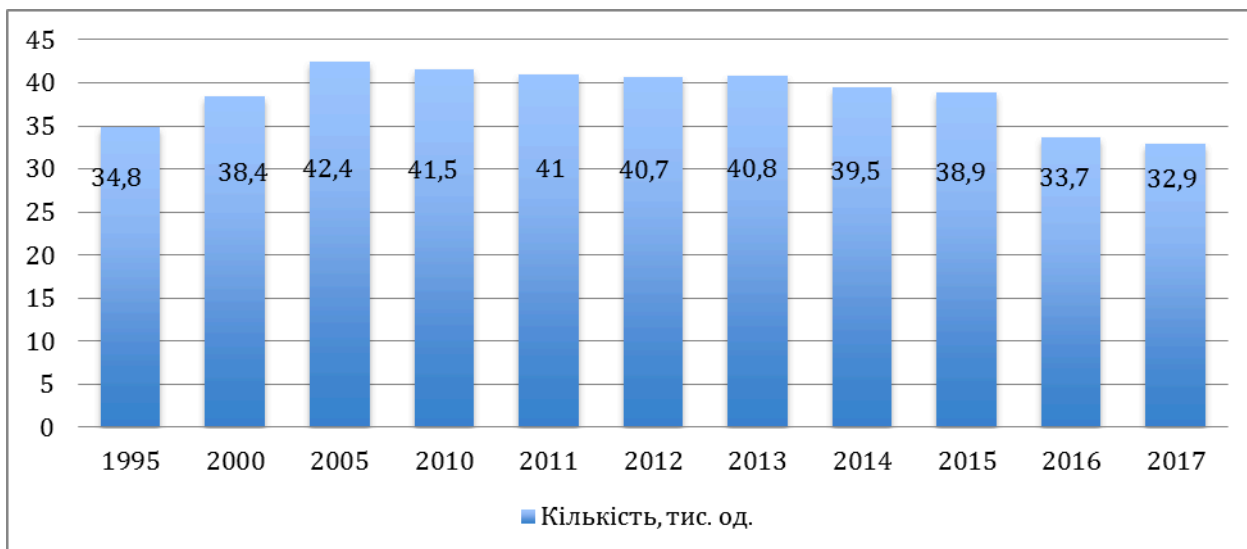

Рис.2. Динаміка кількості фермерських господарств в Україні, станом на 1 березня 2017 р., тис. од.

Джерело: сформовано на основі [6]

За даними Держстату (від 1 березня 2017 року), кількість діючих фермерських господарств становить 32960 одиниць. Вони обробляють 4,5 млн. га землі. Тобто, на одне господарство припадає в середньому близько 136,5 га сільськогосподарських угідь (рис.3).

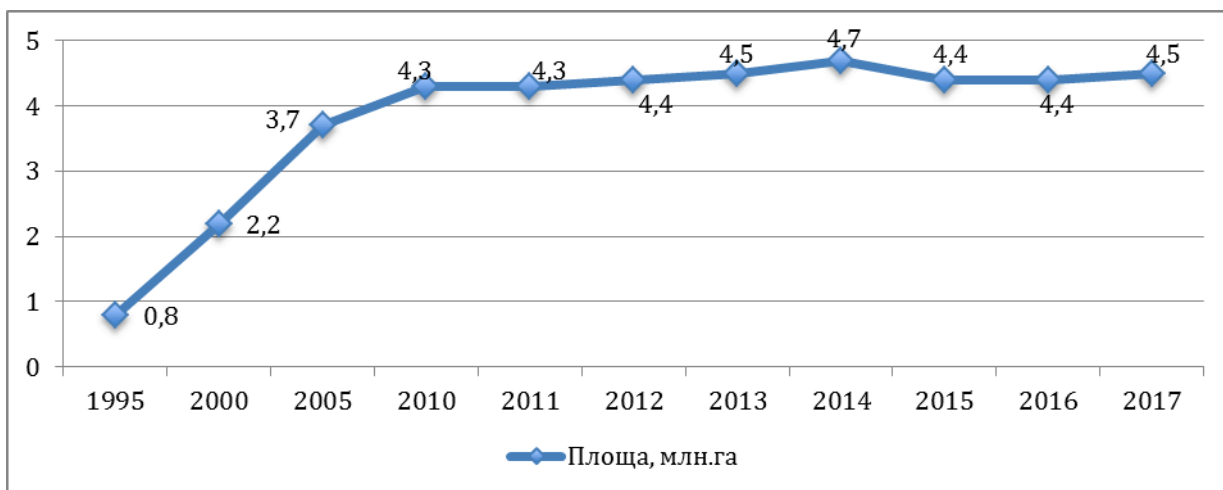

Рис. 3. Площа землі, які обробляють фермерські господарства млн. га

Джерело: сформовано на основі [6]

Вивчаючи досвід країн ЄС, можна константувати, що державна підтримки фермерства у розрахунку на 1 га сільськогосподарських угідь в Україні є недостатньою і потребує суттєвого збільшення. У країнах ЄС чітко розмежовують три концепції розвитку сільських територій, які сприяють гармонійному розвитку територіальних громад (рис. 4).

Рис. 4. Концепції розвитку сільських територій

Джерело: сформовано за результатами дослідження

Сьогодні не існує однозначної відповіді на питання про те, якою має бути державна політика щодо ефективного використання ресурсного потенціалу сільських територій в Україні і яка модель її реалізації [9, 11]. Та комплексний підхід до реалізації механізму здійснення державної політики в умовах європейської інтеграції має спиратись на основні елементи сталого розвитку сільських територій (рис. 5).

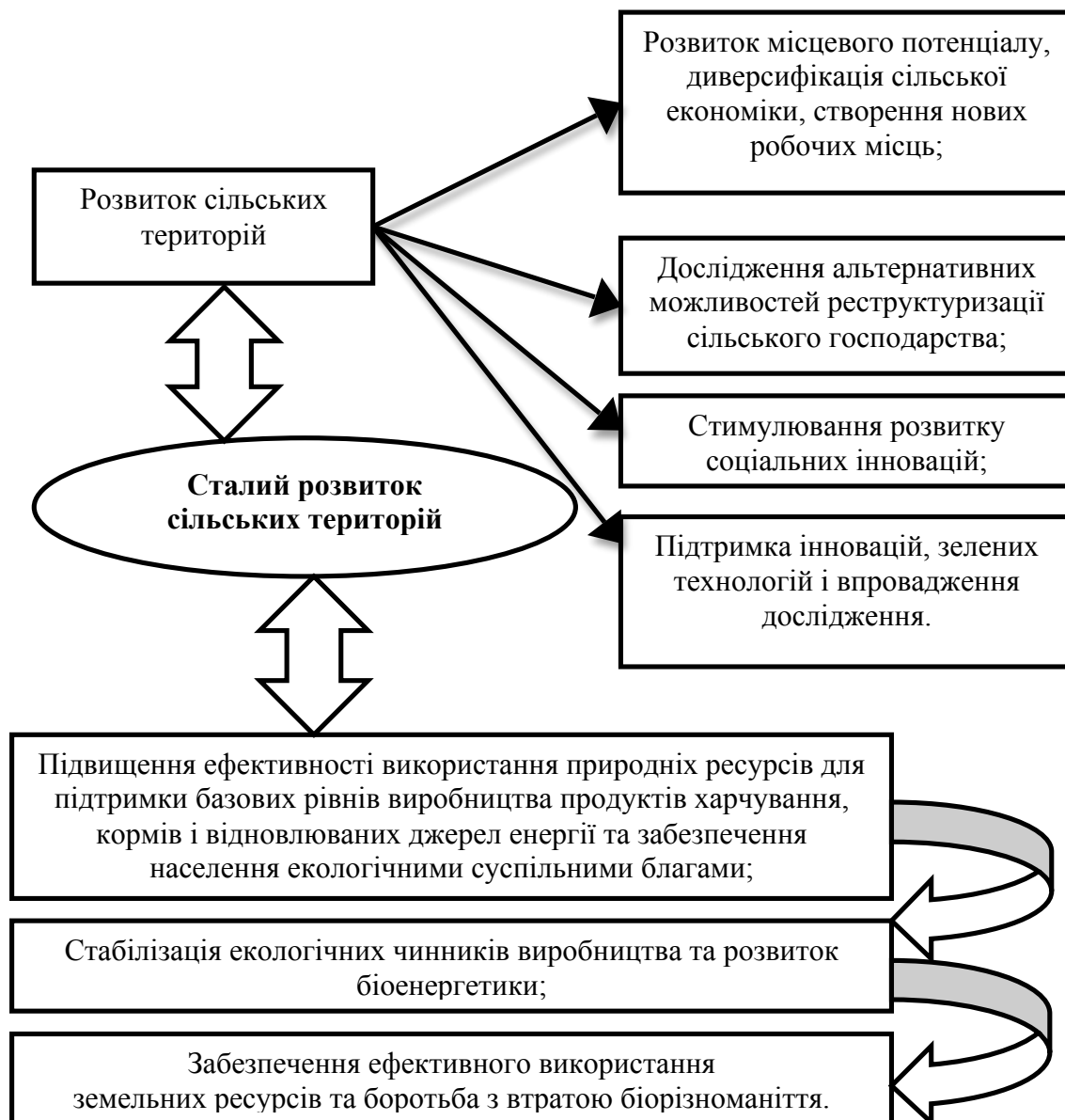

Рис. 5. Складові сталого розвитку сільських територій

Джерело: сформовано за результатами дослідження

Для ефективності управління ресурсним потенціалом сільських територій необхідно розробити модель, яка повинна базуватись на конкретних системних складових (рис. 6). Сьогодні Україні потрібно перейти від моделі розвитку, в якій конкурентні переваги зумовлені переважно використанням природних ресурсів, до інноваційної моделі, пріоритетами якої є технологічний рівень, кваліфікована робоча сила, економія енергії та інших видів природних ресурсів і новаторський стиль управління [13]. За

такої економічної моделі підґрунтям зростання є не сировина, а інтелект як найкращий спосіб забезпечити підвищення продуктивності праці в усіх сферах економічної діяльності.

Доцільно розвивати органічне виробництво та запроваджувати використання альтернативних джерел енергії [5].

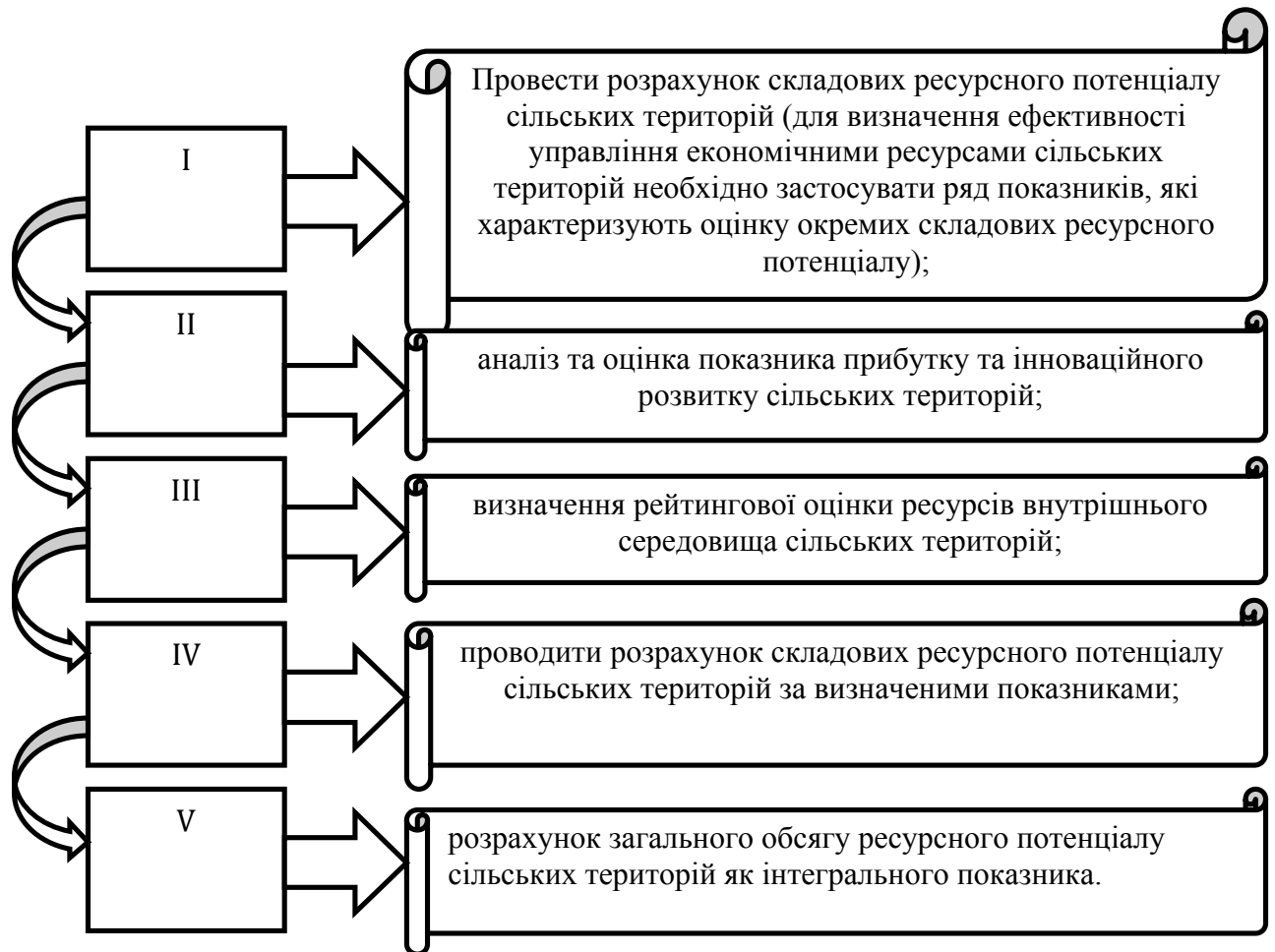

Рис. 6. Етапи системних складових ефективності управління ресурсним потенціалом сільських територій

Джерело: сформовано за результатами дослідження

Згідно даних державної служби статистики України у 2017 році одним з ключових питань державного регулювання розвитку ресурсного потенціалу сільських територій є підвищення рівня і якості життя сільського населення, диверсифікація і розвиток сільської економіки та інфраструктури при збереженні значної ролі сільськогосподарської галузі, що забезпечує 12%

ВВП, в якій зайнято приблизно 7 % населення України [6]. Крім того, сьогодні існує потреба у проведенні інституційних перетворень у системі організації діяльності органів місцевого самоврядування на сільських територіях, які мають бути спрямовані на: формування дієздатного інституту місцевого самоврядування, підвищення ефективності діяльності його органів, формування систем інформаційної і консультаційної підтримки, зміна механізмів матеріальної підтримки економічних суб'єктів сільських територій [10].

“Сільськогосподарська політика скорочення бідності” (“Agricultural Policies for Poverty Reduction”) дозволяє зіставити дієвість політичних заходів щодо впливу сільського господарства на розвиток потенціалу сільських територій, які застосовуються в країнах, що розвиваються. Йдеться про неефективність державного втручання у формування цін на сільськогосподарську продукцію. Демонструється необхідність у державних інвестиціях у сільську інфраструктуру та потреба у отриманні адресної соціальної допомоги землевласникам, які її потребують [1].

Більш ніж 850 млн. чоловік у світі страждають від недоїдання, більшість з них живуть менш ніж на \$ 1 на день. Як гарантувати глобальну продовольчу безпеку на довгострокову перспективу? - на це питання відповідає звіт ОЕСР “Глобальна продовольча безпека: виклики для системи харчування та сільського господарства” (“Global Food Security: Challenges for the Food and Agricultural System”). Високі ціни на продукти харчування спричиняють бідність. Це є основною причиною голоду в країнах, що розвиваються, підкреслюють автори доповіді. 2/3 бідного населення світу проживають у сільській місцевості [8]. Тому рекомендації експертів ОЕСР щодо забезпечення продовольчої безпеки включають у себе державні та приватні інвестиції в розвиток сільських територій.

Висновки. Результати досліджень доводять, що сьогодні перспективи розвитку сільських територій визначаються рівнем і станом забезпечення ресурсним потенціалом аграрних підприємств і здатністю його до

ефективного використання. Динамічний розвиток сільських територій не можливий без наявності ресурсного потенціалу, адже він є головною рушійною силою ефективного розвитку суспільного виробництва та є інструментом інвестиційної складової. Саме розвиток ресурсного потенціалу аграрних підприємств є ведучим фактором соціально-економічного розвитку сільських територій. Він забезпечує ключові інтереси країни, її безпеку, підтримує культурний та соціальний рівень життя нації. Ефективне державне регулювання розвитку сільських територій повинно об'єднати інтереси влади, бізнесу та суспільства. Державне регулювання розвитку сільських територій має включати методи стимулювання розвитку підприємництва на селі, зокрема пільгове кредитування, лояльну податкову систему та найголовніше правовий захист розвитку малого та середнього бізнесу. Державне регулювання має сприяти інвестиційно-інноваційному розвитку агроформувань за рахунок прийняття державних цільових програм розвитку сільських територій, підкріплених державними коштами як на рівні держави, так і на місцевому рівні. Такий підхід сприятиме активізації підприємницької діяльності на селі, стимулюванні виробництва екопродукції, застосуванню біоенергетичних новинок. Усі вищевказані заходи сприятимуть інтеграції науки і техніки щодо створення і виробництва нової продукції, нововведень і технологій.

Список використаних джерел

1. Agricultural Policies for Poverty Reduction (2015) [Електронний ресурс]: Режим доступу: <https://www.cabi.org/bookshop/book/9781780641058>
2. Антонов А.В. Методи державного регулювання розвитку сільських територій [Електронний ресурс] / А.В. Антонов // – Режим доступу: http://www.irbisnbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?
3. Белей С. І. До проблеми державної підтримки розвитку сільських територій/ С. І. Белей //Економічні науки. – 2011. –№ 9. – С. 241-245.

4. Васильців Т. Г. Розвиток сільських територій як стратегічний пріоритет зміцнення економічної безпеки держави/ Т. Г. Васильців, В. В. Бойко// Стратегічні пріоритети. –2015. – № 2(35). – С. 58-62.

5. Гончарук І.В. Роль сільськогосподарських кооперативів у забезпеченні сталого розвитку сільських територій Вінницької області / І.В. Гончарук // Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики. –2017.–№ 8. –С.56-67.

6. Державна служба статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>

7. Для розвитку сільських територій буде враховуватись успішний міжнародний досвід [Електронний ресурс]. – Режим доступу :<http://minagro.gov.ua/node/24883>

8. Global Food Security: Challenges for the Food and Agricultural System (2015) [Електронний ресурс]: Режим доступу: http://www.keepeek.com/Digital-Asset-Management/oecd/agriculture-and-food/global-food-security_9789264195363-en#page1

9. Калетнік Г. М. Науково-теоретичні засади формування та розвитку людського капіталу в сільських територіях / Г. М. Калетнік, А. Г. Мазур // Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики. – 2016. – № 10. – С. 7-25.

10. Kovtun B.A. The Strategic Management Objectives and the Priorities of Siberian Development. Local Production Systems: Analysis and Forecasting of Regional Economic Development / B.A. Kovtun, V.N. Papelo // ed. by A.S. Novoselov and V.E. Seliverstov. Novosibirsk, Sofia, Lodz, Banska Bystrica, Ternopil, 2015. 362 p.

11. Машталер В. О. Ресурсний потенціал підприємства та напрямки підвищення ефективності його використання /В.О. Машталер// [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dspace.tneu.edu.ua>

12. Про добровільне об'єднання територіальних громад [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://vinrada.gov.ua/zakon-ukraini-,,pro-dobrovilne-obednannya-teritorialnih-gromad.htm>

13. Чернятіна В. А. Державне регулювання сталого розвитку сільських територій в Україні/ В.А. Чернятіна// Державне управління та місцеве самоврядування. – 2017. – Вип. 3(34). – С.122-127.